

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2693; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Christmas Møller): Der er, som det høje Ting vil vide, fra Udvalgets Side under 5. Marts afgivet en under de nuværende Forhold nogenlunde udførlig Betænkning. Det fremgaar af denne Betænkning, at man ikke fra nogen Side i Udvalget har ønsket at stille Ændringsforslag. Det fremgaar endvidere af Betænkningen, at der fra alle Sider i Udvalget er Enighed om, at et Instrument af den Karakter, som Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. er, er det nødvendigt for enhver Regering og enhver Administration at have. Jeg kan som Ordfører for Udvalget henvise ærede Medlemmer til Betænkningen og de deri optrykte Mindretalsbetænkninger, hvor de i Udvalget repræsenterede Partier giver Udtryk for deres Synspunkter.

Der kunde naturligvis i og for sig være Anledning til her ved anden Behandling og i Betragtning af de mange Spørgsmaal, der er stillet, at foretage en indgaaende Drøftelse af hele vor økonomiske Situation. Man har vel Ret til at sige det paa den Maade, at naar man ude i Offentligheden, ogsaa af Rigsdagsmænd, fra den ene Side ser denne Lov og dens Administration betegnet som nogenlunde genial og fra den anden Side ser den voldsomt forkættet, kunde der maaske nok være Anledning til Drøftelse, men vi er enige i Udvalget om, at enhver Drøftelse, som henhører herunder, skal vi lade ligge til tredje Behandling af Finanslovsforslaget for derigennem at fremme Arbejdet; vi haaber at være i Overensstemmelse med det høje Ting i den Opfattelse, at det vil være unødvendigt at have to Debatter, naar vi kan koncentrere det i den afsluttende politiske Debat.

Samtidig med, at jeg paa hele Udvalgets Vegne indstiller Forslaget til Vedtagelse uden Ændringer, har jeg kun et Par Be-

mærkninger at gøre. Den ene er den, at det ikke har været muligt med de mange Spørgsmaal, der er stillet, at fremlægge for det høje Ting de Svar, Udvalget har modtaget. Det har heller ikke været muligt for Handelsministeren at besvare alle Spørgsmaal endnu. Man er derfor enig om, naar Folketinget træder sammen igen i April Maaned, at foranledige nedsat et 15 Mandes Udvalg, som kan behandle disse Spørgsmaal og de Besvarelser, der er kommet, saaledes at der kan gives en Beretning til det høje Ting om hele det Stof, der her foreligger. Ordførerne for Udvalgets Partier vil til sin Tid søge dette foranlediget.

I den anden Bemærkning, jeg vil gøre, vil jeg gerne over for det høje Ting understrege den Enighed, der er mellem den højtærede Minister og Udvalget om Nedsættelsen af et mere permanent Udvalg paa 15 Medlemmer, som skal kunne behandle Spørgsmaalet om vor hele økonomiske Situation. Der er fra alle Sider Enighed om, at vi ikke ønsker nogen Sammenblanding af Administrationen og den lovgivende Magt, men vi har, naar det gælder denne Lov, som vi har det, naar det gælder Prisloven, et stærkt Indtryk af, at det er meget svært for Rigsdagens Medlemmer at følge med i Administrationen og være tilstrækkelig klar over, hvad der foregaar paa det ene og paa det andet Omraade. Vi har derfor ment, at det vilde være formaalstjenligt, om der nedsattes et Udvalg, som kunde modtage periodiske Beretninger fra den højtærede Handelsminister om den økonomiske Situation, om de Ændringer, som naturnødvendigt maa komme f. Eks. i Spareplanen og andet — ikke saaledes, at vi skal være medbestemmende, men kun saaledes, at vi i dette Udvalg skal have Oplysning derom. Man blev jo ved Behandlingen af Prisloven, enig om et lignende Udvalg, og idet man erkender, at Spørgsmaalet vedrørende Priser og hele Prislovens Administration og Spørgsmaalet vedrørende denne Lov skærer hinanden i mange Henseender, er man i Udvalget enedes om at henstille til Ministeren — og Ministeren har tiltraadt det —, at man samler det hele i eet Udvalg, som paa den Maade kan faa Oplysning, kan faa Besked og kan stille Spørgsmaal, saaledes at Rigsdagen og Rigsdagens Partier derigennem kan blive bedre informeret.

Idet jeg altsaa gentager, at jeg paa hele Udvalgets Vegne kan indstille Lovforslaget til Vedtagelse saavel ved anden som ved tredje Behandling, og giver Udtryk for, at den Uoverensstemmelse, som der naturnødvendigt paa et saa vigtigt Omraade maa